

Liturgie morgendienst Emmen, 14 augustus 2016 Thema: gedoopt – en dan?!

1. Votum
2. Zegengroet
Genade voor u en vrede van God onze Vader en van de Heer Jezus Christus.
3. Zingen: **Opwekking 245:1-3**
4. Gods wil voor ons leven
5. Zingen: **Psalm 119:39,40**
6. Gebed om verlichting met de heilige Geest
7. Schriftlezing: **Lucas 3:1-20** (*gelezen door..*)
8. Zingen: **LvdK 126:1-3**
9. Preek
10. Amenlied: **Psalm 26:2,4,6**
11. Openbare geloofsbelijdenis Negar Salehi Fashami; lezen **formulier voor de bediening van de heilige doop aan volwassenen**, daarna getuigenis Negar, stellen van de vragen, antwoord van Negar, zegen en doopsbediening.
Zingen: **Opwekking 136:1-3**
12. Dankgebed, voorbede
13. Inzameling van de gaven (*diakenen geholpen door..*).
14. Slotzang: **Psalm 87:3,4,5**
15. Zegen.
De genade van onze Heer Jezus Christus, en de liefde van God en de eenheid met de heilige Geest zij met u allen.

Volk van God, geliefde gemeente van Jezus Christus,
br/zr jonger of ouder, welkome gast, luisteraar/kijker thuis,

Yes we can! [dia1]

Met die hoopvolle woorden begon in 2009 Obama als president van de VS.

Bijna 8 jaar later is wel duidelijk dat hoop niet altijd werkelijkheid is – want ook deze president bleek – ondanks al zijn goede bedoelingen, veel *niet* te kunnen.

Het is een hoopvol idee van maakbaarheid: [dia2] *Yes we can! Yes we will!*

Maar staat dat idee van maakbaarheid niet op gespannen voet met de praktijk?

En zegt niet je nuchtere geweten: [dia3] *no, we can not?!*

Staat het optimistische mensbeeld van de doorsnee Amerikaan niet op gespannen voet met het bijbelse, met het gereformeerde mensbeeld, dat juist negatief is over wat mensen van zichzelf kunnen?!

Yes we can? No we can not!

Van zichzelf immers is de mens niet in staat het goede te doen.

Van nature zijn we geneigd God en de naaste te haten.

Geheel onbekwaam tot iets goeds en geneigd tot elk kwaad – om maar even wat losse teksten uit de Heidelbergse Catechismus te citeren.

Valt het wel een beetje mee? Nou, dacht het niet.

Het (ik) val(t) juist vaak heel erg tegen...

[dia4] En dan hoor je daar opeens Johannes roepen: *laat je dopen en bekeer je!* (NB in die volgorde!!)

Sowieso een vreemde kostganger, die Johannes ben Zacharias.

Hij wordt in de woestijn geroepen. Door God Zelf nog wel.

Als een echte profeet – zo werden immers de profeten in het OT aangesteld?! Matteus en Marcus weten nog te vertellen dat hij er ook *uitziet* als een echte profeet, met een kameelharen mantel en een leren riem om zijn middel.

En hij eet sprinkhanen...

Hoor 'm daar staan, uit de woestijn getrokken, met z'n ruwe kleren aan, met z'n voeten in het water. *Laat je dopen en bekeer je!*

Er zijn mensen die komen luisteren. Er komt veel volk naar 'm toe.

Het wordt thuis doorverteld – *een profeet bij de Jordaan. En hij profeteert niet alleen, hij doopt ook nog...*

Dit willen ze meemaken! Dit is nieuw! Dit is fris!

Dit is weer 's wat anders! *Yes we can!*

Want dat water – dat zijn ze niet gewend (sowieso is er niet veel water in Israël...)

Ja, bij de tempel heb je water.

Als je de tempel binnenkomt, kom je langs rituele baden. [dia5]

Je moet in ieder geval je *voeten* wassen voor je het tempelplein opgaat, maar 't liefst ook de rest van je lichaam. Zeker als je in aanraking bent geweest met bloed en dood.

Alleen: dat wassen moet je *iedere keer weer* doen, elke keer als je het tempelplein opwil opnieuw een bad.

Wat Johannes doet is apart: hij doopt je maar één keer – eens gedoopt is voor altijd gedoopt!

En je wast jezelf ook niet (zoals in de tempel), nee *iemand anders* leidt je door het water – je *wordt*

gedoopt.

En verder is de plek natuurlijk heel bijzonder: [dia6] de Jordaan – hier trok het volk doorheen, met droge voeten, want het water werd als een muur tegengehouden.

Zo kwamen ze het beloofde land binnen, een nieuwe toekomst tegemoet.

Dit is wat je hart sneller doet kloppen!

Het volk is vol verwachting.

De mensen vragen zich af of die dooper misschien de lang beloofde Messias is, hun bevrijder...

Willen ze er daarom allemaal naar toe?!

Vriend en vijand komen naar de woestijn. [dia7]

Terwijl de woestijn niet echt een plek is waar je een feestje gaat vieren.

Woestijn – dat is warm en dor en droog en doods.

Woestijn – mensen komen er tot inkeer, doen boete.

Woestijn – er wonen zonderlinge mensen, kluzenaars, verstotenen...

Wat heb jij daar te zoeken?!

Tegelijk kan het niet anders of de woestijn zal hen hebben herinnerd aan de trektocht van het volk, 40 jaar, vanwege ongeloof en verzet.

Die dooper daar, in zijn ruwe mantel, met z'n voeten in het water – zal hij hen misschien leiden naar een nieuwe toekomst?!

Zal hij hen door de rivier het land doen binnengaan en opnieuw in bezit nemen?!

Yes we can!

[dia8] *Hoor: Luid klinkt een stem in de woestijn: Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden!*

Dat is ook nieuw: een doop gekoppeld aan inkeer en berouw.

De doop als startpunt van een nieuwe tijd – de Heer is in aantocht! Reken daar mee!

Er moet wat veranderen: krom moet recht worden, een kloof opgehoogd, berg en heuvel afgevlakt, hobbelig moet effen worden.

Als je alles laat zoals het is kan de Koning niet komen.

En daarom: actie! *Yes we can!*

Massaal stroomt het volk toe.

Er komt een complete exodus [dia9] opgang.

Het volk trekt opnieuw naar de woestijn.

Alle heilige huisjes (inclusief de tempel in Jeruzalem) achterlaten.

Boete doen. Tot inkeer komen. Uitzien naar Hem die in aantocht is.

Voorbereid worden op een nieuwe manier van verzoening.

Niet langer *iets* geven in de tempel (een duif, een koe, een geldstuk), nee: *jezelf* geven, je hele lijf, je totale bestaan – [dia10] **offergave wordt overgave.**

Nee, zegt de Doper, nee, niet ik ben het. Er komt nog iemand die veel meer is dan ik. Ik ben nog niet eens waard de riemen van zijn sandalen los te maken...

Hoor je dat? De Redder die komt zal sandalen dragen?!

Heeft God dan *mensenvoeten*?! Komt God als *mens* naar Israël?!

We lezen in de bijbel dat de dooper de hoorders op Jezus wijst: [dia11] *daar is het Lam van God dat de zonde van de wereld wegneemt.*

Niet bij mij, Johannes, moet je zijn. Ik ben maar een bode.

Nee: Hij - Jezus is de Messias!

Massaal laten de mensen zich dopen.

Allemaal, bijna allemaal, gaan ze door het water.

Laten het oude land achter zich en richten zich op het nieuwe land, het land van de hoop, van de toekomst.

Het is een doop tot vergeving van zonden.

Het is een doop die de last van je afneemt, de last van schuld en kwaad en onreinheid.

De last van al het verkeerde en slechte wat je doet.

Je hoeft het niet langer meedragen.

Laat het achter in het oude land en begin opnieuw in het land aan de horizon.

Het water markeert de scheiding. Je gaat kopje onder in de genade.

Dit is symbool. Het is beeldspraak. [dia12]

Het is goed om te weten, als er hier straks gedoopt wordt, dat in dat water geen magische kracht schuilt. Er zit geen toverkracht in.

Als je gedoopt bent wordt je niet opeens een heel ander mens in die zin dat er dan helemaal niks meer fout kan gaan, of dat je daarna boven alle kritiek verheven bent.

De doop is veel meer een **uitgangspositie**. Een **basis** van waaruit je leven mag.

En of je dat nu *bewust* meemaakt, zoals Negar vanmorgen, of *onbewust*, zoals een babietje, de geldigheid van de doop is er niet minder om.

Je bent [dia13] **gedoopt voor het leven**.

De zaligheid zit niet in het water, maar in Degene naar wie dat water verwijst: je Heer Jezus.

Al die drukte die er tegenwoordig gemaakt wordt over de manier waarop gedoopt moet worden – volwassen of kind, besprenkelt of ondergedompeld, in stilstaand of stromend water – het leidt alleen maar af van wat veel belangrijker is: dat je bij Jezus Christus hoort en of voortaan wilt leven op zijn Naam.

Luister maar naar die dooper. [dia14]

Hij spreekt duidelijke taal: *adderengebroid* noemt hij de toestromers.

Niet echt wat je noemt onderscheidend preken; hij scheert iedereen over één kam: *adderengebroidse!*

Het zal je maar gezegd worden... *No we can not!*

En toch, hoe harder Johannes buldert, hoe breder de stroom mensen wordt die naar hem toekomt.

Hij spaart ze niet. Doorziet hij ze?

Wie heeft jullie wijsgemaakt dat je veilig bent voor het komende oordeel?

Breng vruchten voort die passen bij een nieuw leven.

Want vergis je niet: de bijl ligt aan de wortel van de boom, en iedere boom die geen goede vruchten voortbrengt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.

Mooi dat ze met de dooper door het water willen.

Alleen: wat is het gevolg? Werkt het ook wat uit?

Worden ze er ook een ander mens van?!

En is dat geen goede vraag voor ons, nu?

We mogen vandaag als gemeente meemaken dat [dia15] Negar belijdenis doet van haar geloof. Geweldig! Wat een feest! Wat een genade!

Zij mag daarna gedoopt worden als teken dat ze er helemaal bij hoort, op naam gezet van Jezus Christus, ingelijfd in zijn lichaam, ook zijn zichtbare lichaam (de kerk) hier op aarde.

Het is een prachtig markeringsmoment, dat water.

Het legt een geweldig sterke basis (fundament) voor de toekomst: je mag bij Jezus horen, je bent van Hem, je kunt op Hem bouwen, Hij is je houvast.

En elke doop is weer herinnering aan dat je zelf gedoopt bent (als je gedoopt bent uiteraard, en

anders mag het een verlangen er naar op gang brengen!).

Prachtig als je je realiseert wat de doop betekent: dat God zijn Naam aan jou verbindt.

Dat ook jij zijn kind mag zijn; Koningskind – dat je er voor Hem helemaal bij hoort.

Maar kijk uit! Voor je 't weet werkt het als een soort verzekering. [dia16]

Verzekering – prettig idee, dat als er iets gebeurt, je altijd wat achter de hand hebt.

Maar ondertussen liggen die verzekeringspapieren ergens diep in een la.

Je stoft ze pas af als er wat aan de hand is (en je hoopt dat dat nooit gebeurt...)

Zo kan het met de doop ook gaan werken.

Best een prettig idee, gedoopt zijn. Erbij horen.

Handig voor de toekomst, als er – onverhoopt 's iets met je gebeurt of voor als je er echt niet meer onderuit kunt en gaat sterven.

Fijn dan zo'n levensverzekering achter de hand te hebben – je laat je doopbewijs zien, en alles komt goed...

Ja, maar zo werkt het niet.

Als Johannes de mensen heeft gedoopt, zegt hij: *breng vruchten voort die passen bij een nieuw leven. En zeg niet meteen bij jezelf 'wij zijn kinderen van Abraham'.*

Vertaalt naar nu: strooi jezelf geen zand in de ogen door te denken/zeggen 'ik ben gedoopt, nu maakt het allemaal niks meer uit'.

Nee: nu je gedoopt bent – leef nu ook als kind van God!

De doop markeert een nieuw begin, een nieuwe status: ingelijfd in Christus ben je Koningskind geworden.

En de uitdaging is, de opdracht is, het gevolg zal zijn dat je ook als Koningskind gaat leven.

Weet je nog, Zondag 24 van de Catechismus: [dia17] *het kan niet anders of iedereen die door waar geloof in Christus ingeplant is, brengt vruchten van dankbaarheid voort...*

Dus toch: *yes we can!*

Alleen niet zo dat we het zelf wel even zullen doen.

Dat lukt je niet – *no we can not.*

Het is ook niet Negar haar werk dat ze hier vanmorgen belijdenis doet. Zo van: kijk mij 's even, flinke meid!

Nee, je verbaast je, verwondert, dat God zo met mensen bezig is.

Dat is werk van de heilige Geest, de Geest die Johannes aankondigt: *die na mij komt zal dopen in heilige Geest en met vuur.*

De heilige Geest wil in mensen komen en geloof en liefde geeft. Dat is een wonder! Wees er blij om en dankbaar voor! En laat het je leven bepalen.

En dan heb je belijdenis gedaan, dan ben je gedoopt – en dan?

Breng vruchten voort. Want zo niet – de bijl ligt aan de wortel van de boom.

En iedere boom die geen goede vruchten draagt wordt omgehakt en in het vuur geworpen...

Harde taal. Is dat nou trekkend, wervend?

Maar het is niet alleen Johannes die zoiets zegt.

Ook Jezus houdt de wan in zijn hand om de dorsvloer te reinigen, het graan bijeen te brengen en het kaf te verbranden...

Het is daarom goed jezelf onder ogen te zien. Jezelf te onderzoeken. Te bevragen.

[dia18] Hoe leef ik? Wat is voor mij belangrijk? Waar draait bij mij alles om?

De mensen blijven bij Johannes komen.

En ze willen weten: *wat moeten wij dan doen?*

Er worden drie voorbeelden gegeven.

Ik weet niet wat u er van vindt, maar ik vind ze niet echt spectaculair.

Bij vrucht hoef je dus niet gelijk aan heel opvallende bijzondere dingen te denken.

[dia19] Eerder heel gewone: eerlijk delen met een ander. Trouw zijn in je werk. Tevreden zijn met wat je hebt.

Dus het is helemaal niet zo dat als je bij Jezus hoort, als je kind van God bent, dat dan de zweep erover gaat.

Dan word je heus niet opnieuw een juk op gelegd, van dit mag niet en dat mag niet en dat moet je doen en zus en zo. *Raak niet, smaak niet, roer niet aan...*

[dia20] Ben je vrij, of toch nog slaaf?

Vergis je niet: ingelijfd in Christus betekent juist vrijgemaakt zijn, bevrijd, vrij mens.

Het is niet dat je dan een heleboel *moet*.

Maar je *wilt* leven zoals God het heeft bedoeld.

Je hebt het je eigen gemaakt. Het is iets van jezelf geworden.

Bevraag jezelf daarop: [dia21] houd ik echt van Jezus? Wil ik met Hem leven?

Hem gehoorzaam zijn? Hem dienen met hart en ziel, alles wat is mij is?

Gedoopt, niet als een levensverzekering ergens onder in een la, maar als iets dat m'n hele leven van elke dag doortrekt.

Laat de doop, je gedoopt zijn, voor u/jou/mij telkens weer een oproep, een aansporing zijn, om te leven naar de stand die past bij het Koninkrijk van God.

Amen

[dia22]